

ת"פ 53539/11/17 - מדינת ישראל נגד מוהנד סלהב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53539-11-17 מדינת ישראל נ' סלהב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
נגד	ע"י עו"ד דולי מזעל, פמ"י פלילי המאשימה
	מוהנד סלהב (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד אברהמים עימד

גזר דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן בהסדר טיעון "פתוח", בעבירות של החזקת נשק [עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977] ובעבירה של החזקת אביזר נשק ותחמושת [עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין].

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי החל משנת 2012 ועד למעצרו ביום 15.11.2017, החזיק הנאשם בביתו בא-ראם אקדח שחור חצי אוטומטי מסוג אסטרק בקוטר 9 מ"מ ובתוכו מחסנית ריקה, ולצדו החזיק הנאשם 28 כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ.

נוסף על האקדח החזיק הנאשם בביתו שני קליעי ספוג בקוטר 40 מ"מ, אקדח אויר, אגרופן וכן סכין קומנדו.

לנאשם מעולם לא היה רישיון לשאת נשק, בוודאי לא את הנשק שהחזיק.

הצדדים הסכימו כי יטענו באופן חופשי לעונש לאחר קבלת תסקיר.

התסקיר

מהתסקיר עולה כי מדובר בנאשם כבן 35, נשוי ואב לחמישה ילדים קטנים, הגדול שלהם כבן 13. טרם מעצרו עבר בעבודות שונות, אך לאורך תקופות ארוכות בכל אחת מהן. הוא סיים 12 שנות לימוד ונישא בשנות העשרים המוקדמות לחייו. הנאשם מסר כי הוא נמצא בתהליך של חזרה בתשובה, דבר אשר מסייע לו להימנע מהתנהגות שולית. לגבי העבירה שבה הודה ציין הנאשם, כי החזיק בנשק לצורך הגנה עצמית בשל תחושת חוסר ביטחון באיזור מגוריו (א-ראם),

ולצד זאת ציין כי נוהג לאסוף אמצעי לחימה כתחביב. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נקט גישה מטשטשת ביחס למידת האחריות שנטל למעשיו.

מצד אחד, מעריך שירות המבחן כי מדובר באדם ששואף לקיים אורח חיים תקין, נוטל תפקיד משמעותי וחיוני בחיי משפחתו, דואג לה, לאשתו ולילדיו ולרווחתם, ואף סבור כי יש לו תפקיד משמעותי בפתרון סכסוכים בסביבתו החברתית. מצד שני, שירות המבחן שיקלל את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות של החזקת נשק, את העובדה שכבר ריצה עונש מאסר שלא הרתיעו מלשוב לבצע את העבירה, מתפיסתו המטשטשת את נסיבות ביצוע העבירה ואת הקושי לבחון את התנהגותו שלא באופן ביקורתי.

לנוכח האמור, סבר שירות המבחן, כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מוחשי שיחדד עבורו את המחירים להתנהלותו וכן ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות בעתיד.

טיעונים לעונש

מחד, המאשימה טוענת כי יש לקבוע מתחם שבין 18 חודשי מאסר ל-36 חודשים ויש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מהמחצית העליונה של המתחם, כאשר מגמת הענישה היא החמרה והטלת עונשי מאסר בפועל כנקודת מוצא. המאשימה היפנתה לנסיבות החזקת הנשק לאורך זמן, לסוג הנשק ולכמות התחמושת. כמו כן היפנתה לפסיקה ולהנחיית פרקליט המדינה מספר 9.16 "מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה". המאשימה היפנתה גם לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת משנת 2011 בגין ריבוי עבירות נשק, בגינה ריצה הנאשם מאסר של כ-7 חודשים, וזה לא הרתיעו מלשוב על אותן עבירות.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בתקופת המעצר שהו שהה הנאשם (כ-3 חודשים) תוך שהוא כיוון לפסיקה התומכת ברמת ענישה המתחילה מעבודות שירות. לטעמו של הסניגור, הנאשם נטל אחריות, הוא בעל אישיות חיובית ומגלה מחויבות למשפחתו ולפרנסתה ועשה את שעשה כי חש מאוים בסביבת מגוריו.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של קדושת חיי האדם, הסדר הציבורי והיכולת לנטר הימצאם של כלי משחית הדורשים ברגיל רישיון מאת המדינה, בידיים לא מורשות. בהקשר זה מפנה לדברים הבאים שנאמרו בע"פ 4945/13 מ"י נ' **סלימאן** (מיום 19.1.2014):

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר

המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד... יתר על כן, במעשיו של המשיב יש משום יסוד של נטילת החוק לידיים תחת הותרת דבר האיומים על חייו לטיפול הגורם המוסמך לכך - משטרת ישראל. זאת, כשאין בידו לדעת כיצד עלולה פרשת האיומים להסתיים אלמלא נתפס הנשק על-ידי המשטרה. התנהלות זו יש בה גם היבט של פגיעה בסדר החברתי, מעבר לעצם יצירת הסיכון לשלום הציבור."

הדברים האחרונים רלבנטיים שעה שעולה מתסקיר שירות המבחן כי הנאשם החזיק בנשק, לטענתו, משום שחש מאוים, בין יתר הסיבות שמנה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת המתחם - לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לענין קביעת המתחם: על פניו מדובר בנשק ובתחמושת שנמצאו זמן רב אצל המשיב, דבר המלמד על תכנון לאספם לאורך זמן; הנאשם אחראי בלעדית לביצוע העבירות; לו היה נעשה שימוש בנשק ובתחמושת התוצאה היתה עלולה להיות קטלנית והרת אסון; לא נגרם נזק בפועל מהמעשים; יש חומרה בכך שהנאשם החזיק בנשק לצרכי הגנה עצמית מה גם שטענה זו לא הוכחה; הנאשם בגיר וחזקה שהבין את משמעות מעשיו ויכול היה להימנע מהם לו הפעיל שיקול דעת סביר במיוחד לנוכח החזקת הנשק בבית שבו ישנם ילדים קטנים, גם אם הנשק הוחבא;

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים כל אחד בהתאם לנסיבותיו, אם כי מרבית המקרים כוללים רכיב משמעותי של ענישה של מאסר בפועל, ולא בעבודות שירות. בע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מ"י (מיום 13.9.2017) נקבע מתחם שבין 14 - 36 ח' מאסר בנסיבות של החזקת רובה סער M16 ומחסניות במשך חצי שנה, ונגזר עונש של 18 חודשים אשר אושר בערכאת הערר - מקרה זה חמור ממקרו; בע"פ 9373/10 ותד נ' מ"י (מיום 14.9.2011) הוטלו 30 חודשי מאסר בנסיבות שאקדח הוחזק מתחת למזן יחד עם מחסנית שבתוכה כדורים ועוד כדורים רבים שנמצאו. העונש שם הוקל מ-50 חודשי מאסר - גם כאן מדובר במקרה חמור בהרבה ממקרו, בשל מיקום החזקת הנשק באופן זמין ומסוכן מאוד; בע"פ 5604/11 נאסר נ' מ"י (מיום 5.10.2011) הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל על מי החזיק אקדח ומחסנית עם 9 כדורים; בע"פ 5646/15 תיהאנוי נ' מ"י (מיום 14.2.2016) נקבע מתחם של 3 - 9 ח' מאסר לנשיאת אקדח טעון ברכב, ונגזרו 15 חודשי מאסר - מקרה זה אף חמור ממקרו בשל החזקת הנשק הטעון ברכב כך שהיה למעשה זמין לפעולה. הסניגור היפנה לת"פ (מחוזי חיפה) 54432-02-17 מ"י נ' עיסא (מיום 23.11.2017) שם נקבע מתחם ענישה 12 ל-36 חודשים כאשר הנאשם נשא עליו נשק טעון תקפה ארוכה. בעניינו נגזר מאסר לריצוי בעבודות שירות, כאשר הייתה חריגה מהמתחם מטעמי שיקום, דבר שאינו רלבנטי לעניינו. בעפ"ג (ירושלים) 18257-03-16 מ"י נ' טויל (מיום 6.12.2016) נקבע מתחם ענישה שבין 6 חודשי עבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל בנסיבות של מציאת אקדח ו-2 מחסניות, שנמצאו ע"י נאשם.

מתחם הענישה - בשקלול כל העובדות הצריכות לענין, ולנוכח רמת הפסיקה הנוהגת, קובע כי מתחם הענישה צריך לעמוד על 6 חודשי מאסר ללא אפשרות עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

המיקום במתחם - לפי סעיף 40"א לחוק העונשין, ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם כבר ריצה עונש מאסר כך שהפגיעה בו כעת אינה כפגיעה במי שטרם

ריצה עונש שכזה; משפחתו של הנאשם הסמוכה על שולחנו תיפגע מעונש המאסר; הנאשם הודה במסגרת הסדר, אך מידת נטילת האחריות היא חלקית כעולה מהתסקיר; הנאשם שיתף פעולה בחקירתו במשטרה; לנאשם עבר פלילי רלבנטי והוא אף ריצה עונש מאסר שלא הרתיעו מלבצע את העבירות המיוחסות לו.

לנוכח כל האמור יש להעמיד את הנאשם מעט מעל אמצע המתחם שקבעתי.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו ;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת נשק בתוך 3 שנים מיום שחרורו, לרבות ניסיון או סיוע;
- ג. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.1.2019, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים בראשון בכל בחודש באופן עקוב. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ח, 12 פברואר 2018, במעמד הצדדים.